

Mindennapi a szerelemben

Egy villamosban folytatott beszélgetés mintájára, amely a következő mottóban foglalható össze:

— Hogy vagy, hogy állsz a szerelemben, hogy van a nagy Ő?

— Szerelem? Nagy Ő? Ugyan már, mindig csak a mozi vagy a multság és a séta, azután ismét haza és előlről újra...

*Elhatározta, hogy kihagyja,
kihagyja őt az emlékezetből
és adieu, a viszont-nemlátásra
eltűnik ígéretések és megbánások nélkül,
elmegy unottan a találkák hazugságától,
a hazugságok találkozásától, a folytatástól,
a park irányában, mely ott van az utca végén.*

*Ott van a Park
a csend
a szabadság
és a szökőkút.*

*Szabadon nem jönni,
nem alakoskodni, nem ismételni,
szabadon sétálgatni a szép szomszédnővel
féltekenységi jelenetek nélkül utána,
szabadon nem menni sehova
és menni mindenhova,
mindegyikkel s mindegyikhez
vágyból vagy véletlenszerűen,
szabadon nem mondani: szeretem
és mondani: nem szeretem,
szabadon ...*

Nos odaért már a gesztenyesor végére

a nagy Ő-höz a kioszk sarkán.

„Észre sem veszel?”

Nevetett.

„Mindig másokkal szemezel”, szölt a nagy Ő,

„de ígérd meg, ma este,

ígérd meg, hogy elfelejtesz mindent,

mindent, ami elszomorít

és nyugtalanít, ma este ...”

Hangja visszhangra várt.

S ő — semmit se szólt.

Nagy Ő sem.

Elementek

moziban vannak, sétán vagy multságon,

és ismét haza

és előlről újra ...

VLATKÓ PAVLETICS